

ת"פ 33948/09/11 - מדינת ישראל נגד חמזה חמזה

בית משפט השלום בנצרת

15 ספטמבר 2014

ת"פ 33948-09-11 מדינת ישראל נ'
חמזה(עציר)

ת"פ 33955-09-11

בפני: כב' השופטת - לילי יונג-גפר, סגנית הנשיא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חמזה חמזה

הנאשם

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד עמית פרלה מפמ"צ

הנאשם: בעצמו

מטעם הנאשם: עו"ד יוסי גואטה

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, התחזות לאחר, אי מתן זכות קדימה בצומת, נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח, נהיגה במהירות מופרזת ועקיפה אסורה.

כתב האישום

2. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין אך לצורך גזר הדין אומר בתמצית כי ביום 12.9.11 סמוך לשעה 15:40 נהג הנאשם ברכב שמספרו 56-564-16 (להלן: "הרכב") בכביש 806 לכיוון צומת עילבון (להלן: "הצומת"). הנאשם נעצר בצומת לביקורת ובדיקת רישיונות, הציג את רשיון הנהיגה של אחיו ומשעוכב על ידי השוטר במקום נכנס לרכבו ונמלט מהמקום. בהמשך להימלטות, התפרץ הנאשם לצומת מבלי לתת זכות קדימה, נסע במהירות, חצה קו הפרדה רצוף, לא נשמע להוראות המשטרה, נהג במהירות של 139 קמ"ש, עקף בקו הפרדה רצוף וגרם לרכבים שבאו ממולו לסטות לשול.

3. הנאשם המשיך בנסיעתו הפרועה עד שנעצר במחסום בצומת בועינה נוג'ידאת. גם שם לא שעה להוראות השוטר לצאת מהרכב, התנגד למעצרו ונתן לשוטר מכת אגרוף לפניו ומכת אגרוף מעל מרפק יד שמאל.

4. את כל האמור עשה הנאשם בעת שהוא פסול נהיגה במסגרת פ"ל 561/06 של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה. וכן כשהוא נוהג ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

תסקיר שירות המבחן

5. התסקיר מפרט את נסיבות חייו של הנאשם. הנאשם בן 34, נשוי ויהפוך לאב בקרוב. לדבריו, נשר מהלימודים לאחר 10 שנות לימוד כיוון שידע כי אביו אדם אמיד ולא ראה כל מטרה בלימודיו, על אף התנגדותו האקטיבית של האב. בפועל מאז נשירתו מהלימודים ועד היום הוא עוסק בתחום השיש ומשנת 2009 בבעלותו מפעל שיש בכפר כנא. מאישור שהעביר עלה כי הוא מוכר כבעל עסק ומוניטין בתחום האבן.

בעבר היה הנאשם נשוי במשך שנתיים לאשה יהודיה ממוצא רוסי אך הם נפרדו ללא ילדים לאחר קשר בן 9 שנים וכיום הוא נשוי לצעירה בת 20 מכפרו ומתאר קשר תומך וטוב ביניהם.

6. משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים ושמונה ילדים כשהנאשם הוא הצעיר מביניהם. אביו (75) מתפרנס מהשכרת משרדים ובתי עסק, דמות ציבורית מוכרת ומהווה דמות סמכותית משמעותית עבור הנאשם. אמו (65) היא עקרת בית. הנאשם תיאר קשר קרוב וחם בתוך המשפחה וכן מסר כי זכו לחינוך טוב. לדבריו הוא מבוסס כלכלית יותר מאחיו ומסייע להם ובתמורה חש הערכה וכבוד מצידם. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם חש צורך להוכיח את כוחו ויכולותיו לאביו ומתקשה להשלים עם מצבים בהם הוא שוגה או נתפס כחלש.

7. לחובת הנאשם הרשעות קודמות שהתיישנו בתחום האלימות. בנוסף לחובתו 34 הרשעות בתחום התעבורה, בין היתר בעבירות של אי ציות לתמרור עצור, אי החזקת תעודת ביטוח, שימוש ברכב שנאסר לשימוש, מעבר באור אדום ועוד.

8. הנאשם אינו מקבל על עצמו אחריות למיוחס לו למעט עבירות הנהיגה תחת פסילה, ללא רישיון וללא ביטוח. לטענתו, הוכה על ידי שוטרי משטרת ישראל מאחר ולא הסכים לותר על בדיקתו בבית החולים. כן שיתף כי הבחין שהשוטר לקח את רישיון הנהיגה של אחיו, אך לדבריו, השוטר שיחרר אותו ועל כן הוא נסע מן המקום ולא ברח.

הנאשם שלל כי ביצע עבירות תנועה וכי תקף את השוטרים או התנגד לפעולותיהם.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם ממעיט בחלקו באירוע מתוך קושי להתמודד עם המניעים הרגשיים העומדים בבסיס התנהגותו. להערכתה, הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו והוא מתקשה לקבל מרותן של דמויות סמכות

ולפעול בהתאם לכללים המקובלים.

9. בשיקולי הסיכוי של הנאשם מונה קצינת המבחן את יציבותו התעסוקתית ויכולת ההסתגלות שלו, תפקידו ואחריותו בקרב המשפחה. בשיקולי הסיכון מציינת היא את התלות שחש הנאשם כלפי אחרים, קושי בגיבוש תפקיד חברתי- משפחתי בשל ומספק, קושי לשלוט בדחפיו ונטיה לפעול מתוך תמריץ רגעי בתגובה שאינה מווסתת.

לדעתה, הנאשם פעול מתוך מיקוד שליטה חיצוני ואינו מביע אמפתיה כלפי הנפגעים. הוא ממוקד בצרכיו האישיים ומשתמש באחרים להשגת מטרותיו. כן מעריכה קצינת המבחן כי קיימים קוים נרקסיסטיים באישיותו.

10. הנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית אך הביע חשש עמוק מענישה מוחשית. לאור זאת, ונוכח אי קבלת האחריות, נמנעת קצינת המבחן מהמלצה טיפולית וממליצה לגזור על הנאשם ענישה מוחשית שתמחיש לו את מידת אחריותו לתוצאות מעשיו ובנוסף לגזור עליו ענישה מותנית ארוכת טווח שתהווה תמרור אזהרה מפני מעידות עתידיות.

ראיות לעונש

מטעם המאשימה-

11. מעיון בגיליון הרישום הפלילי עולה כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בתחום האלימות האחת משנת 1999 והשניה משנת 2003.

12. מעיון בגיליון הרשעות תעבורה עולה כי לחובת הנאשם 33 הרשעות החל בשנת 2000 ועד לשנת 2013. בין היתר הורשע הנאשם בעבירות דומות לאלו בהן הורשע בתיק זה (אי החזקת תעודת ביטוח, אי החזקת רישון נהיגה, רישון רכב פקע, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף) ועבירות חמורות אחרות (אי ציות לתמרור עצור, נהיגה ברמזור אדום).

מטעם ההגנה-

13. הוגשו 3 מכתבים מעדי אופי ביחס לנאשם-

מר ראג'ב עבאס, מנהל אגף הרווחה במועצה המקומית כפר כנא כתב כי הנאשם מוכר כבעל עסק ומוניטין בתחום האבן, כאדם ישר ובעל קשרים חברתיים מצויינים המסתייך למשפחה מכובדת וידועה בכפר. עוד נכתב כי הנאשם נישא, הקים משפחה ומצפה לילד, וכי הוא מעסיק 4 עובדים ונוכחותו חיונית לעסק הנמצא בתנופת צמיחה ועל כן מומלץ לאפשר לו להמשיך לנהל את העסק ולדאוג למשפחתו.

מר עזאלדין אמארה, ממלא מקום וסגן ראש המועצה המקומית כפר כנא, כתב כי הנאשם שייך למשפחה מכובדת וידועה בכפר. הוא בעל עסק פרטי של עבודות אבן ושיש וידוע כאדם ישר והגון המכבד את הזולת, מתנהג למופת וללא כל בעיות או הפרות כלפי אחרים.

רואה חשבון מר זיאד ספורי, אישר כי לנאשם יש מפעל שיש בכפר כנא משנת 2009 וכי הנאשם מעסיק עובדים ומשלם מסים כחוק.

טיעוני הצדדים לעונש

14. ב"כ המאשימה מבקש לגזור על הנאשם מאסר בפועל ממושך מאחורי סורג ובריח, פסילת רישיון נהיגה ממושכת, קנס, פיצוי לשוטר, מאסר מותנה ממושך ופסילת רישיון מותנית.

בטיעונו הפנה לצורך בהעלאת רף הענישה במקרים בהם נדרשים נהגים לעצור את רכבם ונמלטים בנסיעה מהירה תוך סיכון עצמם, השוטרים ואזרחים תמימים שנקרו בדרכם. הוא הפנה ל ע"פ 7798/08 מדינת ישראל נ' שפיקוב ולע"פ 285/13 מוסטפא נ' מדינת ישראל וציטט מרע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.10).

15. התובע סבור כי הערכים החברתיים שנפגעו עקב עבירות התעבורה של הנאשם הינם ההגנה על שלומו ובטחונו של ציבור המשתמשים בדרך, ועקב עבירות תקיפת השוטר וההתחזות לאחר, הינם שמירת שלטון החוק והסדר הציבורי, כבוד לנציגיו ומניעת פגיעה בשלמות גופן של גורמי אכיפת החוק. לטענת התובע במעשיו פגע הנאשם פגיעה קשה בערכים אלו.

16. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ציין התובע כי הנאשם הוא האחראי הבלעדי למעשים. לדבריו לעבירות הנהיגה תחת פסילה וההתחזות קדם תכנון וסדרת העבירות מסכנות החיים שביצע הנאשם במשך זמן ומרחק מהווה בחירה שלו להמשיך ולבצע עבירות כשבכל רגע נתון יכול היה להפסיקן. באשר לנזק שנגרם, טען התובע כי נגרם נזק ממשי לשלטון החוק, וכי העובדה כי בפועל לא נגרם נזק ממשי לשלמות הגוף נבעה מזהירותם של השוטרים והסובבים ולא מהתנהגות הנאשם. עוד הוסיף כי עלול היה להיגרם נזק גופני חמור ואף קטלני.

17. התובע טען כי בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי במקרים דומים הוטלו עונשי מאסר לתקופות ממושכות. הוא ציטט מע"פ 5691/09 ג'בארין נ' מדינת ישראל (11.10.09) ומע"פ 3802/10 אלון נ' מדינת ישראל (26.10.10) והפנה לע"פ 8116/10 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (10.3.11), ת"פ (ב"ש) 21564-05-12 מדינת ישראל נ' אבו מדעם (20.9.12) ות"פ 21461-07-11 מדינת ישראל נ' הייב.

18. לאור האמור סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין שנת מאסר לשלוש שנות מאסר בפועל, בצירוף פסילת רישיון נהיגה שתנוע בין שנתיים לשלוש ולקנס שיהא בסכום שבין 5,000 ל- 20,000 ₪.

19. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציין התובע את עברו הפלילי של הנאשם הכולל שתי הרשעות בעבירות אלימות וכן 32 הרשעות תעבורה בעבירות שונות.

עוד התייחס לתסקיר שירות המבחן והצביע על כך כי לא עולה ממנו אפיק שיקומי או פגיעה אפשרית בנאשם ומשפחתו כתוצאה מענישתו. התובע ציין כי המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית הינה חריגה לאור הזמן שחלף מביצוע העבירות ונוכח העובדה כי הנאשם אינו נתון במעצר.

20. לדברי התובע יש להביא בחשבון אף את שיקול הרתעת הרבים בגזירת העונש המתאים לנאשם בשל חומרת מעשיו. לסיכום, טוען התובע כי כל האמור לעיל מצביע על כך שיש לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה שצויין על ידי התביעה.

21. הסנגור מבקש כי בית המשפט ימנע מלמצות את הדין עם הנאשם ויסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות ובמאסר על תנאי, שיהווה תמרור אזהרה לנאשם בעתיד.

בטיעונו ציין כי כבר בתחילת משפטו הודה הנאשם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה על אף שהפסילה ניתנה בהעדר הנאשם וסנגורו. מאז האירוע, כך הסנגור, חלפו 3 שנים, הנאשם למד את הלקח שאין לנהוג בפסילה, התחתן, התמסד, עובד לפרנסתו במפעל שיש ומצפה לילד.

22. לדברי הסנגור, מאז שנת 2001 אין לחובת הנאשם הרשעות פליליות ובמהלך 13 השנים שחלפו הנאשם שומר על החוק ומכבדו. הוא הפנה לתסקיר קצין המבחן ולהתרשמות קצינת המבחן כי הנאשם מגלה אחריות בתפקידיו כאיש עסקים וכבן משפחה. לטענתו, יש להעדיף את הדרך השיקומית על פני העונשית, ולהימנע מהטלת מאסר בפועל העלול לדרדר את הנאשם למקום לא טוב לאחר שנח את הפשע במשך שנים רבות.

23. הסנגור הוסיף וציין כי הנאשם היה נתון במעצר ממש ובמעצר בית במשך שנים וזאת בטרם הוכרע משפטו והדבר פגע כלכלית, חברתית ונפשית בבני משפחתו.

דין

24. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

קביעת מתחם העונש

25. הערכים החברתיים שנפגעו במעשי הנאשם הינם הערך החברתי של שמירת הביטחון הציבורי, והבטחת שלומם של השוטרים הממונים על אכיפת מטרה זו. בנהיגתו הפרועה בכביש תחת פסילה, ללא ביטוח וכשהוא לא נשמע להוראות השוטרים פגע הנאשם בשלום הציבור וביטא זלזול בצווים של בית-המשפט ובגורמי אכיפת החוק.

26. יפים לענייננו דברי כב' השופטת פרוקצ'יה בע"פ 10149/08 מדינת ישראל נ' גוואד מוסלמאן (24.03.09):

"..בפסיקה מקיפה ועקבית, שב וחזר בית משפט זה על הצורך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה במיוחד ביחס לעבירות שעניינן נהיגה פרועה ונטולת-רסן בכבישי הארץ, המתבצעות תוך סיכון ממשי של חיי אדם - הן של נהגים אחרים בכביש, הן של הולכי רגל, והן של גורמי אכיפת החוק - הנעשית תוך התעלמות מכללי החוק והבטיחות, ומהוראות וציוויי הגורמים המופקדים על אכיפתם. תכליתה של מדיניות ענישה זו לבטא מסר של גמול והרתעה לעבריינים המתפרעים בנהיגה בכבישי הארץ, מסכנים חיי אדם, ונמלטים מגורמי אכיפת החוק אגב סיכונם הם, ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים מהתנהגות עבריינית דומה, תוך הבלטת המחיר העונשי שעל העבריין לשלם על סיכון חיי אדם הנגרם מהתנהגותו, ועל פגיעתו הקשה בגורמים המופקדים על אכיפת החוק (ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (לא פורסם, [פורסם בנבו], 11.11.2004); ע"פ 217/04 אלקורעאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 29.6.2005); ע"פ 308/06 מדינת ישראל נ' סבן (לא פורסם, [פורסם בנבו], 15.5.2006); ע"פ 1535/06 מדינת ישראל נ' לוי (לא פורסם, [פורסם בנבו], 7.6.2006); ע"פ 2100/06 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (לא פורסם, [פורסם בנבו], 7.6.2006); ע"פ 10656/06 אבו סייף נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 22.4.2007)). מדיניות ענישה מחמירה זו יושמה בפועל גם על נאשמים חסרי עבר פלילי, וכן במקרים בהם לא נילוּו לעבירות סיכון חיי אדם עבירות נוספות, וגם כאשר תוצאתה של נהיגה פרועה אגב הימלטות מאנשי המשטרה נסתיימה בדרך נס ללא פגע.."

מדיניות הענישה הנהוגה

27. בתי המשפט חזרו והתריעו בדבר מדיניות הענישה המחמירה שיש לנקוט בעבירות אותן ביצע הנאשם:

"בית משפט זה חזר והפנה זרקור לתופעה עבריינית קשה ומסוכנת שהפכה למכת אזורים מסוימים בניסיון לחמוק מהוראת שוטרים המורים לנהג לעצור, תוך התעלמות ממצב הדרך, בנהיגה פרועה ומסוכנת. בית המשפט חזר והבהיר כי נדרשת ענישה מחמירה ומרתיעה שכן מי שמזלזל בהוראות השוטרים העושים תפקידם, מסכן חיי אדם וגורם נזק בנהיגתו, יענש באופן חמור ומרתיע."
(השופטת ארבל בע"פ 2544/11 מחמד סמארה נ' מדינת ישראל (22.12.11)).

28. במקרים דומים, השיתו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים מגוונים, החל בענישה צופה פני עתיד וחינוכית וכלה בעונשי מאסר בפועל, הכל בכפוף לנסיבות ביצוע המעשים ובנסיבותיו האישיות של העבריין, וזאת בטרם ההפרדה הראשונית הנדרשת בין נסיבות המעשה לאלו של העושה, בהתאם להוראות שבתיקון

113 לחוק. עם זאת ראוי לציין כי במקרים, כמו בענייננו, בהם מלבד ההימלטות מהשוטרים נוספה גם עבירה של תקיפה כנגדם כלל העונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת.

כדוגמא, שימת הלב מופנית לע"פ 10476/09 יוסף אבו סביח נ' מדינת ישראל, ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל (23.4.09), ע"פ 4836/11 חמאד נ' מדינת ישראל (11.1.12), ע"פ 5691/09 ג'בארין נ' מדינת ישראל (11.10.09), ע"פ 3802/10 אלון נ' מדינת ישראל (26.10.10), תפ (נצ') 36491-09-12 מדינת ישראל נ' עומר הייב (3.3.13).

29. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אציין כי הנאשם הוא האחראי הבלעדי למעשיו. ביודעין ומתוך בחירה החליט לנהוג תחת פסילה וללא פוליסת ביטוח, ככל הנראה בתקווה שלא יתפס. בהמשך הטעה את השוטר כשהזדהה כאחיו והחל להימלט מן השוטרים כשהוא מבצע עבירות תנועה רבות ומסכן את עצמו, את העוברים ושבים ואת השוטרים. בסיומו של האירוע אף תקף את השוטר שניגש לעוצרו. במעשיו עלול היה לגרום לנזק בגוף ובנפש, לפגיעה ברכוש ואך בדרך נס לא הסתיים האירוע בתוצאה קטלנית.

30. לאור המפורט, סבורה אני כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם הינו החל במאסר קצר שירוצה בעבודות שירות וכלה במאסר בן 24 חודשים מאחורי סורג ובריה, פסילה, מאסר מותנה וקנס.

גזירת העונש המתאים

31. בגזירת העונש המתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלו נלמדות מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני הצדדים.

32. הנאשם כבן 34, נשוי טרי ובקרוב יהפוך לאבא. מוצאו במשפחה נורמטיבית והוא בעל עסק בתחום האבן, כל עונש שיוטל עליו יפגע בו במשפחתו ובעסק שלו אך לא יהא בכך משום פגיעה יוצאת דופן שהיא מעבר לנשיאה בתוצאות מעשיו.

33. הנאשם בחר לנהל את משפטו וכמובן שלא ייענש על כך אך מאידך גם לא יזכה להקלה בה זוכה מי שמודה וחוסך את העדת העדים כמו גם מזמנם של הצדדים ושל בית המשפט.

34. מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם אינו מקבל על עצמו אחריות למעשה וכי קווי אישיותו בנוסף ליחסו למעשים מראים כי ישנו סיכוי שישוּב לבצע עבירות בעתיד. נוסף על כך לחובת הנאשם כאמור 2 הרשעות קודמות בתחום האלימות וכן 33 הרשעות בתחום התעבורה ביניהן עבירות דומות לאלו המיוחסות לו כאן וכן עבירות חמורות נוספות.

העובדה כי נהג בזמן פסילה חמורה במיוחד, ומחייבת כשלעצמה התייחסות עונשית ממשית.

מכאן למדה אני כי החוק אינו נר לרגליו של הנאשם ואף כי במשך תקופה ארוכה לא נתפס כשהוא מבצע עבירות פליליות הרי שבכל הקשור לנהיגה בכביש מדובר בעברייני רצידיביסט המהווה סכנה של ממש שלא לומר "פצצה מתקתקת".

35. כאמור בפסיקת בתי המשפט נהיגה פרועה, אי ציות לחוקי תנועה והימלטות מגורמי אכיפת החוק הפכו לנורמה ואת כבישי ארצנו למסוכנים וקטלניים. התוצאה של התנהגות זו הינה פגיעה אנושה בחיי אדם, בגוף וברכוש. משכך אין מנוס מלקבוע כי גם לשיקול ההרתעה מקום חשוב בגזירת עונשו של הנאשם שבפני.

36. נוכח חומרת מעשי הנאשם, אי קבלת האחריות מצידו, שיקול ההרתעה ואי קיומן של נסיבות המצדיקות הקלה בעונשו, אך מאידך העדר הרשעות פליליות מזה שנים רבות, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם הענישה שציינתי לעיל.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 12.9.11 עד יום 18.9.11.
2. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה כלפי שוטר או עובד ציבור שיש עמה אלימות פיזית, וכן עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
3. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה כלפי שוטר או עובד ציבור שיש עמה אלימות פיזית.
4. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים מיום שחרורו ממאסר.
5. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 3 שנים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, והתנאי הוא שלא יעבור בתקופה זו עבירה של נהיגה בזמן פסילה או עבירה של נהיגה פזיזה ורשלנית.
6. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.1.15.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' אלול תשע"ד, 15/09/2014 במעמד הנוכחים.

לילי יונג-גפר , שופטת סגנית נשיא

גזר הדין נמסר לצדדים על ידי כב' השופט חנא סבאג וזאת בהעדרה של כב' השופטת לילי גופר.